

Átadták a színikritikusok 1988/89. évi díjait

A budapesti Fészek Művészklubban tegnap délután átadták a Magyar Színházművészeti Szövetség kritikus tagozatának évente nyílt szavazáson odaítélt szakmai díjait. A tagozat elnöke, *Koltai Tamás*, az évad legjobb magyar drámájáért, a Kaposvárott bemutatott *Kihallgatásért Eörsi Istvánnak* nyújtotta át a díjat. A legjobb előadásnak (rendezésnek) a Katona József Színházban *Molière A mizantrop* című darabjának bemutatója bizonyult. Rendezője, *Székely Gábor* jelenleg külföldön dolgozik; helyette a színház igazgatója, *Zsámbéki Gábor* vette át a díjat. A legjobb férfialakítás díját *Bulgakov Kutjasziv* című darabja Katona József színházbeli előadásának *Galampos* szerepében *Balkay Géza* érdemelte ki. A legjobb női alakítás díjával *Csákányi Eszter*, a kaposváriak *Gombrowicz: Yvonne, burgundi hercegnő* című darabja előadásának címszereplőjét jutalmazták. *Eszenyi Enikő*, a Vígszínház *Környel* című darabja előadásában nyújtott alakításáért, a legjobb női epizódszereplő díját kapta. A legjobb jelmeztervezőnek — több előadáshoz készített terveiért — *Szakács Ildikó*, a legjobb díszlettervezőnek — a Vígszínház *Ahogy tesszük* és a Katona József Színház *Vizkereszt* előadásának terveiért — *Khell Csörsz* bizonyult.

Vámos László, a Színházművészeti Szövetség főtitkára, átadott egy speciális díjat is: *Spiegel Annie*, a kiváló énekesnő és énekepe-

dagógus férje, *Bálint Lajos*, a kiváló színházi ember emlékére díjat alapított. Ezt évenként váltakozva vagy egy színházi titkár, vagy egy dramaturg kapja. Az idén dramaturgot illette a díj: *Fodor Géza*, a Katona József Színház dramaturgja vehette át.

★

Kusza körülmények között indult, s évad közben is sok, már-már leküzdhetetlennek tűnő nehézséget hozó színházi szezon eredményeit összegezik s emelik ki ezek a pusztán erkölcsi elismerést jelentő, s a többségi elv alapján odaítélt díjak. Sokan és sokszor leírtuk: *sajnálatosan előtérbe került az évadban a csak a kaszszára figyelő, izlésbeli engedelményekre kész színházi mentalitás, túlságosan sok volt a színpadképesnek alig nevezhető darab és előadás. És mégis: voltak értékek.* A színikritikusok díjai is, hasonlóan a tavaszi országos színházi találkozó díjaihoz, vitathatatlanul fontos, értékes és a jelenhez valamiképp kapcsolódó, hozzászóló előadásokat jutalmaztak. Ez pedig annyit jelent, hogy a magyar színházművészet még a legnehezebb helyzetben is képes helytállni, vannak még tartalékai. És ha arra gondolunk, hogy a most is nyomatékosan elismert Katona József Színház nemzetközi hírneve (s friss BITEF-díja is) ezeket az értékeket európai léptékben is méltányolja, azt remélhetjük: kiemelkedő előadások, alakítások ezután is születnek majd a magyar színházakban. **(takács)**